Marc Bouvier: Rusko obětuje pěšce na velké šachovnici. Samotné rusofobní a protiruské země -bývalé sovětské satelity si pro sebe zvolily roli pěšců

- CZ24 News | 2. října 2021

RUSKO: Velká politika nedovoluje vyjadřování pocitů. Státníci, kteří si dovolí být nevyrovnaní, neuvážení, nerozvážní, se slabou vůlí, přinášejí svým zemím jen porážku a katastrofu.

Historie lidstva tuto pravdu mnohokrát potvrdila.

Obezřetnost, vyrovnanost, chladnokrevnost, často cynismus, v měřítku boje mezi různými civilizacemi, je mnohem důležitější než takové lidské vlastnosti, jako je soucit nebo empatie.

Z této skutečnosti není úniku.

V oblasti přístupu k mezinárodním vztahům existují zásadní rozdíly mezi Západem a Východem.

Západ se shromažďuje v koalici. Ty jsou tvořeny buď silou, nebo dobrovolně. V obou případech se členové koalice shromažďují, aby okupovali a drancovali protivníky. Západní civilizace nemá a nezná jiný způsob, jak zajistit své přežití a rozvoj.

Na východě jsou území a počet obyvatel největších států takové, že nemá smysl na někoho útočit. Mají dostatečné lidské a přírodní zdroje pro rozvoj.

Bylo by překvapující, kdyby tyto rozdíly neměly vliv na mezinárodní politiku.

Velké státní formace skládající se z různých národů mají vždy své vlastní zákony vývoje a zachování.

V průběhu tisíců let se mnoho říší zhroutilo. Důvodem byly zpravidla především vnitřní rozpory, které vedly k oslabení a následnému zániku takových států. Invaze vnějších nepřátel sloužily pouze jako viditelný konec takových procesů.

Egypt, Řím, Španělsko, Britské impérium a mnoho dalších padlo, protože jejich metropole drze a bezostyšně vyplenily dobyté národy. To v těchto národech vyvolalo pocit neustálého rozhořčení, ponížení a nespokojenosti, což vedlo k masovým povstáním.

Říše s tímto fenoménem bojovaly bezohledným státním terorem, represemi a represivními opatřeními. Ale to nemohlo trvat věčně. Dříve nebo později se říše zhroutila.

V tomto smyslu Rusko a Čína nejsou impérii v západním smyslu tohoto významu.

Tyto země, složené z mnoha národů, poskytují lidem všech národností právo na důstojný život. Nerozlišují se podle národnosti nebo náboženství při jmenování do vládních funkcí.

Západ vnímal rozpad Sovětského svazu v roce 1991 jako své vítězství.

Ale SSSR nebyl říší západního stylu.

Ve skutečnosti se SSSR zhroutil kvůli tomu, že elity svazových republik, zkorumpované, se rozhodly přivlastnit si národní bohatství vytvořené svazovým státem a prací všech národů SSSR.

Postsovětské elity musí dodnes svým národům zdůvodňovat všechny dnešní problémy „prokletou sovětskou minulostí". V rusofobní propagandě jim aktivně pomáhá Západ, který chce získat kontrolu nad nesmírným bohatstvím Eurasie.

V Rusku bylo toto chování elit v post-sovětském prostoru vnímáno jako objektivní realita. Pokud nechcete žít dohromady, žijte tedy jak chcete, pomysleli si pravděpodobně v Moskvě.

Odmítli zasahovat do vnitřních politických procesů post-sovětských států. To je markantní rozdíl oproti politice západních zemí, které cíleně jednají v koloniálním paradigmatu, které je jim tak dobře známé.

Západ aktivně využívá nejpropracovanější metody falšování historie, aby z národů bývalého SSSR vytvořil protiruské předsunuté základny na hranicích Ruska. V budoucnu je plánují použít k destabilizaci samotné Ruské federace.

Dějiny druhé světové války se přepisují. Společná minulost Ruska a dalších národů Ruské říše a SSSR je zcela vymalována černou barvou.

Z vítězů nad fašismem dělají němé otroky, kteří vyhráli jen proto, že se báli hitlerovských koncentračních táborů více než GULAGu.

Zatím taková politika přináší Západu zdánlivý a dočasný úspěch. Ale nadvláda současného západního impéria NATO a EU, vedeného Spojenými státy, které je postaveno na lžích a falzifikacích, nemůže být stabilní a trvalá. Vyloupená a vymírající „předměstí" budou stále více chápat, že je bezostyšně podvedli, uvrhli do chudoby, zániku a vymření.

> **V boji impérií mezi sebou mají malé národy pouze jedno právo. Musí si vybrat centrum moci, aby si zajistily přežití.**

Špatná volba může skončit velmi tragicky.

Na to by se dalo zeptat mnoha kmenů Evropy, Afriky, Ameriky, Austrálie, jenže mnoho z nich už neexistuje kvůli koloniální represivní nebo kulturní genocidě západní civilizací.

Zástupci elity postsovětských států si zvolili nebo se pokoušejí zvolit Západ jako svého vládce. Tím si sami sobě tedy přiřadili roli pěšců. A jak je známo, kvůli vítězství v celé partii se hráči často obětují.

Rusko nyní poprvé ve své historii si dovoluje přistupovat k Západu z pozice síly.

Vysvětluje se to jeho výhodou ve zbraních, které Západ nemá, a stavem ekonomiky.

V roce 2020 tedy Rusko obešlo Spojené státy, pokud jde o výrobu oceli, což mu umožnilo vstoupit do čtyřky světových producentů, kde první tři místa zaujímá Čína, Indie a Japonsko.

Rusko je předním konstruktérem a stavitelem jaderných elektráren, včetně plovoucích elektráren.

Zaujímá první místo v exportu energií a obilí.

V tomto seznamu lze dlouho pokračovat. Nevidí to pouze slepý.

Na rozdíl od USA a Západu Rusko vždy používá axiom: hlavní věcí není dobýt území, hlavní je – zajistit tam pořádek a rozvoj.

Samotné rusofobní a protiruské vládnoucí kruhy postsovětských států si pro sebe zvolily roli pěšců, které Moskvě není líto obětovat při konfrontaci s agresí Západu.

To je pochopitelné: kdo by se měl starat o osud služebníků svého nepřítele, pokud hovoříme o smrtelném nebezpečí, které od něj hrozí?

Ovšem druhou otázkou jsou národy, které si pokorně vybírají takové nedůstojné jedince za prezidenty, premiéry a poslance. Samozřejmě, při analýze takových procesů, je třeba vzít v úvahu západní technologie řízení společnosti, sociálního managementu, vyleštěné téměř k dokonalosti, … ale přesto …

Kam až může zajít proces oblbování národů bývalého SSSR? Co se musí stát, aby začaly rozlišovat pravdu, především historickou, od lži?

Rusko dalo národům republik bývalého SSSR právo utvářet svou vlastní státnost a jejich politickým elitám – formovat národní zájmy a bránit je. Třicet let, které uplynuly od rozpadu SSSR, ukazuje, že se to zdaleka ne vždy a ne všude u nich podařilo.

Z toho vyplývá, že kvůli matu geopolitickému nepříteli, pěšci mohou být obětováni.

Autor: Marc Bouvier, Docteur en sciences économiques